

להשיג משרות. גם מורים פרדננים יראים וחרדים הראויים לשמש ישנם עוד ב"ה, ויהודים חרדים הדואגים להדור הבא שיתחנך על מבועי התורה והיראה ושיש להם היכולת לעזור בכסף לשכלול המוסד ג"כ עוד ישנם בינינו, עוד לא אלמן ישראל. ובכן הרבר תלוי רק בהרבנים האמתיים העוסקים בצרכי צבור כאמונה שיתחילו בזה, והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישנה מאד.

אל נא לנו ליפול ברוחנו ואל לנו להתייאש כי אין שום ספק בזה שהנצחון יהיה על צדנו, כי סוף סוף רוב בתי הת"ת והישיבות הם תחת הרבנים האורתודוקסיים באופן ישר, או אי ישר ונשמעים לקול הרבנים כרב או כמעט, וכשהרב יאמר שישחו מורים בעד המוסד מבית מדרש דתי יצייתו לקולו. ובכן תלמידים יבואו אלינו במספר גדול, כי ידעו שמתן שכרה בצדה, שהתלמידים הנומרים יהיו מן הראשונים

חדושי תורה

תבת - קרח על עקטריית איך להשתמש בה בשבת

מאת הרב חיים ביק

בעת ההשתמשות החם מתרבה ע"י כניסת האויר להתבה, ולכן אם פותחים הדלת בעת שהמכונה שובתה, אז תתחיל עבודתה טרם כלות העשרים רגעים, ואם הפתיחה היא בזמן עבודתה, תתארך עי"ז העבודה ליותר מחמשה רגעים, הכל לפי רוב האויר שנכנס לתבה, ע"י רוב מספר הפתיחות ולפי הארכת זמן היות הדלת פתוחה בעת ההשתמשות.

והנה ב"הפרדס" (סיון, תרצ"ד) נרפסה תשובה לחיור בזה, מפני שהב"י בשו"ע סי' ש"ב סי"ח העיר דמנהג העולם כהערוך. והנה במשנ"ב שם בניאור הלכה כתב דמרברי השו"ע נראה דמסכים להחולקים על הערוך. והא דהניחם על דעתם להקל, היינו כברוא ארוכה וכמ"ש הט"ז או משום דלא דמי לרש, וכמ"ש במג"א, ומלבד זה הלא מוכח בהדי' מדין המבואר בסי' רע"ז ס"א, דס"ל להשו"ע דלא כהערוך. ובאמת במקור האי דינא (שבת דף ק"ב) הקשה שמה הרשב"א מזה לשיטת הרב הערוך. והיישוב לזה כתב בלשון „ושמא" ע"ש. אבל בשו"ע כתב הדין בסתם, ומוכח דהוי פס"ר. ועי' במשנ"ב סי' תר"פ בשעה"צ סק"ד מבואר דעתו ז"ל דאין להורות הלכה כהערוך. ע"ש. ולכן אמרתי לבאר הדין בזה לשיטות החולקים על הערוך.

והנה לפי האמור ישנן בכאן שתי מלאכות

הנה תמונתה ועבודתה כזאת: עשוי' בתבנית תבה'עמרת, מוחלקת בתוכה, בחלק אחד נמצאת המכונה, שבה נלגל המתנלגל במרוץ גדול, ע"י חיבורו להעלעקטרי שבכותל, שמשם האורה באה, וע"י הנלגל נושב רוח ומוליד הקר לחלק השני של התבה, אשר שמה נמצאים כל צרכי אכל ומשקה. — הנלגל בשעה שמתחיל מרוצתו יוצא ממנו נצוץ-אש, אמנם בכל משך זמן המרוצה אינו מוצא שום נצוץ. בהתחלת המרוץ של הנלגל מתקטן מעט האור שבבית וכה עומד בקטנותו עד שהמכונה שובתה מעבודתה, ואז האור הביתי מתגדל וחוזר לקדמותו. הקר הוא לפי מספר גראדין ידוע, וכשהקר מגיע למספר הקבוע אז הנלגל נח והמכונה שובתה, וכעבר זמן ידוע, אז החם בא מעצמו בטבע ומספר הגראדין נופל, וכל זה גם כשהתבה סגורה ואז המכונה שוב מתחלת עבודתה, ושוב שובתה כשהגראדין עולים למספר הקבוע, וכה חוזר חלילה. עפ"י רוב עשוי' באופן כזה, שעוברת המכונה בחמשה רגעים ושובתה, עד שמספר הגראדין נופל, כעשרים מינוטין, אמנם ע"י פתיחת הדלת